

Η εορτή του Αγίου Σωσιπάτρου του Βεροιέως στον Ναό του Πολιούχου της Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© Antonios Monaxos IMBNK

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης [Βεροίας](#), Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό του Οσίου Αντωνίου Πολιούχου [Βεροίας](#) την Τρίτη 29 Απριλίου 2025 για την εορτή του [Αγίου Σωσιπάτρου](#) του Βεροιέως.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων κηρύττοντας τον θείο λόγο ευχήθηκε πατρικώς στον εορτάζοντα προϊστάμενο του Προσκυνηματικού Ιερού Ναού του Οσίου Αντωνίου και Αρχιερατικό Επίτροπο περιχώρων Βεροίας Αρχιμανδρίτη Σωσίπατρο Πιτούλια, λέγοντας μεταξύ άλλων:

«Τοῖς δόγμασι τοῦ Παύλου καταυγασθέντες, γέγονατε φωστῆρες τῆς οἰκουμένης».

Με αυτούς τους λόγους αναφέρεται ο ιερός υμνογράφος στους εορταζόμενους σήμερα μαθητές και συνεκδήμους του πρωτοκορυφαίου αποστόλου Παύλου, τον

Θεσσαλονικέα άγιο Ιάσωνα, και τον Βεροιά και συμπολίτη μας άγιο Σωσίπατρο, που τιμούμε σήμερα.

Και όντως οι δύο απόστολοι γνώρισαν τον Χριστό από το κήρυγμα του αποστόλου των Εθνών, ο ένας στη Θεσσαλονίκη, και ο άλλος, ο άγιος Σωσίπατρος, στη Βέροια, και πίστευσαν σε Αυτόν και φωτίσθηκαν και αποφάσισαν να ακολουθήσουν τον μεγάλο Απόστολο στις περιοδείες του στην Ελλάδα και τη Μικρά Ασία.

Δεν περιορίσθηκαν όμως μόνο στο να ακολουθούν τον πρωτοκορυφαίο απόστολο Παύλο και να συμπαρίστανται στο έργο του. Έγιναν και οι ίδιοι φωστήρες της οικουμένης με το κήρυγμά του σε πολλούς τόπους. Δεν αρκέσθηκαν δηλαδή στο γεγονός ότι γνώρισαν οι ίδιοι τον Χριστό και τη διδασκαλία του και αγωνιζόταν για να ζήσουν σύμφωνα με αυτήν. Μια τέτοια ζωή, μπορεί να μην είναι κακή, να μην είναι κατακριτέα, αλλά δεν αρκεί για τον Χριστό. Δεν είναι η ζωή την οποία αναμένει ο Κύριός μας από όσους που άκουσαν τον λόγο του και φωτίσθηκαν από το φως της χάριτός του.

Ο Χριστός δεν κατηύγασε με το φως του τους μαθητές του για να το κρατήσουν για τον εαυτό τους, αλλά για να το διαδώσουν, φωτίζοντας με αυτό και άλλους ανθρώπους γύρω τους. Άλλωστε το έχει πεί κατηγορηματικά: «ούδέ καίουσιν λύχνον», λέγει, «καί τιθέασιν αυτόν υπό τόν μόδιον άλλ'έπί τήν λυχνίαν, καί λάμπει πᾶσιν τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ». Κανείς, δηλαδή, μας λέγει, δεν ανάβει το λυχνάρι και στη συνέχεια το καλύπτει. Αντίθετα, το βάζει επάνω στον λυχνοστάτη για να φέγγει και να φωτίζει όλους εκείνους που είναι στο σπίτι.

Και αυτό δεν ίσχυε μόνο για τους μαθητές του Χριστού, δεν ίσχυε μόνο για τον άγιο απόστολο Σωσίπατρο. Ισχύει για τον καθένα μας, οποιαδήποτε θέση και εάν έχει μέσα στην Εκκλησία, είτε είναι επίσκοπος ή ιερέας είτε είναι λαϊκός, γιατί όλοι έχουμε λάβει το ίδιο φως, όλοι μας έχουμε καταυγασθεί από το φως του Χριστού, από τον ίδιο τον Χριστό, του οποίου γίναμε μέλη του Σώματός του και της Εκκλησίας του, και έχουμε χρέος να το ακτινοβολούμε στους γύρω μας.

Όλοι έχουμε καταυγασθεί από το φως του Χριστού διά των αγίων μυστηρίων, και δεν είναι δυνατόν να κρατούμε αυτό το φως για τον εαυτό μας, αδιαφορώντας εάν οι άλλοι άνθρωποι γύρω μας δεν γνωρίζουν τον Χριστό και βρίσκονται στο σκοτάδι.

Όλοι έχουμε χρέος να διαχέουμε αυτό το φως που λάβαμε στο περιβάλλον μας, ώστε να ελκούμε τους ανθρώπους στον Θεό είτε με το παράδειγμα της ζωής μας, είτε με τον λόγο μας, είτε με τη βοήθεια και τη συμπαράστασή μας στους ανθρώπους.

Κανείς δεν εξαιρείται από την υποχρέωση να μεταδίδει τον λόγο του Χριστού και φως της αληθείας του, όπου και αν βρίσκεται, και να γίνεται και αυτός, όπως και ο εορταζόμενος άγιος Σωσίπατρος, ένας απόστολος.

Βεβαίως, ανάλογα με τη θέση μας μέσα στην Εκκλησία, έχουμε και διαφορετικό μερίδιο ευθύνης τόσο έναντι των συνανθρώπων μας, οι οποίοι αναμένουν να γνωρίσουν τον Χριστό, όσο και έναντι του Κυρίου μας, ο οποίος μας έδωσε αυτή την εντολή.

Πως μπορούμε όμως να γίνουμε και εμείς απόστολοι του Χριστού; Μπορούμε να γίνουμε αξιοποιώντας πρωτίστως όλα τα χαρίσματα που μας έδωσε ο Χριστός και εξαγιαζοντάς τα μέσα στην Εκκλησία, ώστε να είναι χρήσιμα εις διακονίαν.

Εάν εμείς τα αξιοποιούμε προς ωφέλεια των αδελφών μας, τότε και ο Χριστός θα είναι αρωγός στην προσπάθειά μας, καθώς ο ίδιος υπόσχεται για εκείνους που θα βρεθούν ενώπιον του δικαστού, χάριν της πίστεώς τους, να μην ανησυχούν, διότι αυτός «δώσει στόμα καί σοφίαν, ἧ οὐ δυνήσονται ἀντεπεῖν οὐδέ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν».

Και χωρίς αμφιβολία την ίδια υπόσχεση θα πραγματοποιήσει και την ίδια βοήθεια θα προσφέρει και σε όσους θα θελήσουν να κηρύξουν το όνομά του στους ανθρώπους και δεν έχουν το χάρισμα του αποστόλου.

Εμείς θα πρέπει να έχουμε τον ζήλο του αγίου αποστόλου Σωσιπάτρου, ο οποίος ήταν ένας άνθρωπος σαν τον καθένα μας, πριν να γνωρίσει τον Χριστό και τον πρωτοκορυφαίο απόστολο Παύλο. Και όμως αξιώθηκε να γίνει απόστολος, θέτοντας τον εαυτό του στη διακονία του Χριστού και του ευαγγελίου του για χάρη των αδελφών του.

Καθώς, λοιπόν, τιμούμε σήμερα τον άγιο απόστολο Σωσίπατρο, τον δικό μας απόστολο, και συγχρόνως εορτάζουμε και τον π. Σωσίπατρο, ο οποίος φέρει το όνομα του συμπολίτου αποστόλου, να του ευχηθούμε να ακολουθεί τα ίχνη του αποστόλου Σωσιπάτρου και να φωτίζει και να καταυγάζει με τον λόγο του και το φως του Χριστού τους ανθρώπους γύρω του, τους ανθρώπους που του έχει εμπιστευθεί ο Χριστός διά της Εκκλησίας, ώστε και αυτοί να γνωρίσουν περισσότερο τον Χριστό και να φωτισθούν από αυτόν, αλλά και ο ίδιος να επιτελεί

τη διακονία του προς δόξαν Θεού ως μαθητής του πρωτοκορυφαίου αποστόλου Παύλου και φερώνυμος του αγίου Σωσιπάτρου.

Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:

